

Final

– Şükran Aydođan · 28 Ocak 2014

Belki fırtına esti, belki de sam yeliydi
Tülden kanatlarıyla, gelen o haberciydi
Yolun sonuna doğru, akan zaman seliydi
İçine hüznü düştü, son gözyaşı toprağa Bir mermerin üstünde, hayata bakış gibi
Ruhun teni terkinde, hüdaya varış gibi
Finalde af isteyip, hakka yakarış gibi
Ruhu telâşe düştü, boş bedeni toprağa Alnına yazılanı, yaşadı kader diye
İyilikle yaptığı, ahretine hediye
Almadı kul hakkını, hesabı çok zor diye
Elleri yana düştü, solgun teni toprağa Yaşam macerasında, önce toy ve rahattı
Bilir bilmez işleri, nefsine kabahattı
Yaş kemale erince, dilden dikenini attı
Yolu ecele düřtü, ak kefeni toprađa Ş.AYDOĐAN / GÜLCENAZ